

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΗΛΗΡΟΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10  
Ἀλλοδαπῇ Δε. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ἀνάγκη νὰ ἀμυνθῶσιν οἱ Μακεδόνες).—Θράκη (ἡ ἐπαρχία Διτίσης).—Τὸ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικ. διοικήσεως Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης ζήτημα. — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Ἡ Αἴγυπτος καὶ ὁ σύγχρονος Ἑλληνισμός. — Μέγα ἐπιστημονικὸν ἑλληνικὸν ἔργον. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1904.

Ἡ ἐργὴ τῆς Εὐρώπης καθ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων προσέλαβε κατ' αὐτὰς μορφήν γενικῆς θυσίης. Ἡ καθ' ἡμῶν εὐθιξία αὐτῆς κατεδωλῆθη μετὰ μακρὸν λήθαργον τὸ πρῶτον ἐξ ἀφορίας τῆς εἰς Εὐρώπην ἐπὶ δεδηλωμένῃ σκοπῇ μεταδόσεως τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, ἐπράξη δὲ εἰς ἀληθινὴν μανίαν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι, ὅτι Ἑλληνες τινες τῆς Μακεδονίας ἀποκαμώντες νὰ σφάζονται ὡς ἀρνία ἡναγκάσθησαν ἐμπροστίας νὰ γνωρίσωσι τῇ Α. Ε. τῷ Γενικῷ Ἐπιθεωρητῇ τῶν μακεδονικῶν νομῶν Χιλμὴ πασσᾶ καὶ τοῖς ἐκλαμπροτάτοις ἐπιτρόποις Αὐστρίας καὶ Ρωσσίας, ὅτι ἀπεφάσισαν νὰ μὴ ἀρκεσθῶσιν εἰς τὴν πολυτίμον μέγχε τοῦδε προστασίας τῶν.

Ἐκτοντάδες ἐπὶ ἑκατοντάδων Ἑλλήνων, μὴ ἐξαίρουμένων μηδὲ γυναικῶν καὶ παιδιῶν, ἔπεσον θύματα ἀγρίων, ἀλλὰ καὶ ἀνάνδρων δολοφόνων, συστηματικῶς ἐνεργοῦντων, μεθ' οὐκ ὠρμητικῶν ἀντιδράσεων ἀναφανδὸν ἡθικὴν καὶ ὑλικὴν ὑποστήριξιν παρὰ τῶν δύο κυρίων ἐστιῶν τῶν βουλγαρικῶν ἀτιμιῶν, παρὰ τῶν ἐν Σοφίᾳ κυβερνούντων καὶ παρὰ τοῦ ἀγρίου ῥασοφόρου, ὅστις ἐσίλωσε τὰς παραδόσεις τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου γενόμενος προστάτης καὶ ὀργανωτὴς δολοφονῶν καὶ ὅστις φέρεται ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν τίτλον τοῦ Ἐξάρχου τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας. Οἱ γὰρ τῶν οὕτω σπαρτασμένων δὲν ἐτάραξαν οὐδὲ τὸ παραπάνω τὴν ἀνήθικον κωμῶδιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων, Χιλμὴ πασσᾶς δὲ καὶ Δέμερικ καὶ ὁ τούτου ἀντικαταστάτης Γιερς καὶ Μύλλερ ἐμφανίζονται καθ' ἐκάστην ἐπὶ τῆς νεοτήκτου ἐν Μακεδονίᾳ διπλωματικῆς σκηνῇ, ἵνα συγχρωσθῶσιν ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους μεγαλοφώνως, ὥστε νὰ ἀκούονται ὑπὸ τοῦ φιλοθέαμονος κοινοῦ τῶν Μακεδόνων, ἐπὶ τῷ ὅτι αἱ μεταρρυθμίσεις χωροῦσιν αἰσίως, ὅτι ἡ τάξις ὁσημέραι παγιοῦται, ὅτι ἡ εἰρήνη ἤρχισε νὰ βασιλεύῃ εἰς τὴν προνομιούχον ταύτην ἐπαρχίαν τοῦ τουρκικοῦ κράτους.

Ἀλλ' αἰφνης τὰ πρόσωπα τῶν καλλιτεχνῶν ἐκυβήρωσαν. Ἀντὶ στεναγμῶν καὶ γόων σπαρτασμένων ἀνθρώπων ὑπὸ δολοφόνων ἡκούσθη ἀπὸ γυναικῶν τινὸς τῆς Μακεδονίας ἡ ὀξεῖα κραυγὴ τῆς ἐκδικήσεως. Ἐγνώσθη, ὅτι τὴν αὐθάδειαν ταύτην διέπραξαν Ἑλληνες τοσοῦτοι μείζονα καὶ μάλλον καταδικαστέαν οὐσαν, ὅσοι ἐμαρτύρησαν οὕτω, ὅτι ὑπάρχουσαν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἑλλήνας, ὅτι, πράγμα ἀληθὲς ἀποτρόπαιον, ἡ Μακεδονία δὲν εἶναι βουλγαρικὴ, ὅτι ἡ χώρα αὕτη δὲν εἶναι κτῆμα, οὐδ' ἐμπνέεται ὅλη ὑπὸ τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν τοῦ Σαράφωφ, τοῦ Τατάρτσεφ, τοῦ Τσόντσεφ καὶ τῶν ἄλλων ὀργανωτῶν τῶν φρόνων, τῶν ληστειῶν, τῶν ἐμπρησμῶν καὶ τῶν ἐκδράσεων, ὅσοι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἡ αὐθάδεια αὐτῆς τῶν Ἑλλήνων ἀπειλεῖ τὴν ματαιώσιν αὐτοῦ τοῦ ὠραίου ἔργου τῶν μεταρρυθμίσεων, δι' ὃ Ρωσία καὶ Αὐστρία ἐκλήθησαν ὑπὸ τῶν ἐλευθερωτῶν τούτων καὶ εἰς ὃ εὗρον συνεργὰ τὴν τυφλὴν τὴν ἀείποτε ἡλιθίαν καὶ ἀείποτε πρόθυμον νὰ αὐτοκτονῇ Τουρκίαν.

Ἀληθὲς τὶνα σκοπὸν ἔχουσιν αἱ μεταρρυθμίσεις ἐν Μακεδονίᾳ, ἂν ἀποδεχθῇ, ὅτι τὰ σπουδαιότερα καὶ πολυπληθέστερα αὐτῆς διαμερίσματα οἰκοῦσιν οἱ Ἑλληνες; Ἡ Τουρκία εἶναι βάρβαρος καὶ ἀγρία ἀπανταχοῦ, ὅπου κρατεῖ, ὅχι μόνον ἐν Μακεδονίᾳ. Καὶ ἡ Ἡπειρος καὶ ἡ Ἀλβανία καὶ ἡ Θράκη χωραὶ τουρκικαὶ εἶναι καὶ τὰ αὐτὰ δεινοπαθήματα ὑφίστανται, ἂν μὴ μείζονα, ἐκ τῆς τουρκικῆς ἀθλιότητος, οἷα καὶ

ἡ Μακεδονία. Διὰ τί ἡ φιланθρωπία Αὐστρίας καὶ Ρωσίας δὲν ἐκινήθη καὶ ὑπὲρ τῶν χωρῶν τούτων; Ἀπλούστατα, διότι ὁ Τατάρτσεφ καὶ συντροφία, δὲν ἐζήτησαν, οὐδ' ἠδύνατο νὰ ζητήσωσι τοῦτο, ἀφ' οὗ ἐν Ἀλβανίᾳ μὲν καὶ Ἡπείρῳ οὐδὲ εἰς Βουλγαρίᾳ ὑπάρχει, ἐν Θράκῃ δὲ, ἐπειδὴ βορειοδυτικὰ τινὰ διαμερίσματα εἶναι μεμολυσμένα ἐκ τῆς παρουσίας ὀλιγαριθμῶν βουλγαρικῶν ἀγροικῶν, αἱ αὐταὶ προστατίδες Δυνάμεις ὑπεσχέθησαν, ὅτι θὰ ἐκτείνωσι τὸ εὐεργετικὸν ἔργον τῶν καὶ ἐπὶ τοῦ νομοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦτ' ἐστὶ θὰ συμπληρώσωσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν βουλγαρικῶν κοινοτήτων, ἅμα ὡς ἀποπερατωθῇ ἡ ἐν Μακεδονίᾳ ἐφαρμογὴ τῶν ὠραίων μεταρρυθμίσεων.

Ἀλλ' ἰδοὺ οἱ ἀποτρόπαιοι Ἑλληνες ἀπειλοῦσι τὴν ματαιώσιν τοῦ καλῶς ἀρξαμένου καὶ ὠραιότερον συνεχιζομένου φιλανθρωπικοῦ τῶν δύο Δυνάμεων ἔργου. Ἡ ἀνοικονόμητος αὕτη φυλὴ δὲν ἐννοεῖ νὰ σφάζηται ἀγογγύστως. Τολμᾷ νὰ ὑψώῃ ἀντεκδικητὴν τὸν βραχινόνα τῆς κατὰ τοῦ βουλγαρικοῦ ἐγχειριδίου, ἀδιαφοροῦσα, ἂν τὸ ἐγχειρίδιον τοῦτο ἡλόγησεν ὁ θεοφιλέστατος Ἐξάρχος τῶν Βουλγάρων, ἀντιδρῶσα ἀναφανδὸν κατὰ τῆς θαυμασίας λειτουργίας τοῦ ἐγχειριδίου τούτου, ὅπερ, ἐὰν ἀφῆντο ἀκόλουτον εἰς τὸ ἔργον του, μετὰ ἐν ἡ δύο ἢ τὸ πολὺ τρία ἔτη θὰ ἐκαθάρζε τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ πάσης φυλετικῆς ἀντιδράσεως. Θὰ ἀπηλλάσσοντο τότε καὶ Ρωσία καὶ Αὐστρία τῶν ὀχληροτάτων μακεδονικῶν φροντίδων καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναθέσωσι τὸ βάρος τῶν περαιτέρω μεριμνῶν περὶ Μακεδονίας εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἢ ἐν ἀνάγκῃ εἰς τοὺς πληρεξουσίου τῶν βουλγαρικῶν κοινοτήτων.

ὑπὸ τὸ κράτος τειοῦται τκέφουν ἀναμφιβόλως διατελοῦσαι αἱ Δυνάμεις αὗται ἐπίσαν τὴν τουρκικὴν κυδέρνησιν εἰς τὸ νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ δῆθεν ἐξέδῳ ἐνόπλων ἑλληνικῶν ὁμάδων εἰς Μακεδονίαν. Ἀλλὰ τὸ ἀτύχημα τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν ἔγκειται ἐν τούτῳ μόνον. Κράτος, ἐφ' οὗ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθεροφροσύνης ἐνόμιζε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅτι εἶχε δικαιώματα ἀναφαίρετα, ἡ Ἀγγλία, προστεθῇ καὶ ὑπεδοήθησεν τὰς τουρκικὰς διαμαρτυρίας υιοθετήσασα τοὺς σκοτίους διπλωματικούς, οὐδὲ τὸ παραπάνω δὲ φιλανθρωπικούς ἢ φιλερρηρηνικούς σκοποὺς τῶν ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων. Καὶ περὶ τοῦ φαινομένου μὲν τούτου καὶ τῶν αἰτίων αὐτοῦ, ἐφ' οἷς τὸ ἑλληνικὸν πρέπει μετὰ περισκέψεως νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ πάσης ἐπευσιμένης δυσθυμίας, θὰ εἰπώμεν τὰ εἰκότα ἐν τῷ δέοντι χρόνῳ.

Νυν δὲ πρὸς τοὺς Μακεδόνες ἀποτεινόμεθα. Ἐν ταῖς χερσὶ τούτων κεῖται ἡ τύχη καὶ ἐαυτῶν καὶ τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ. Γινώσκει τὸ ὅλον Γένος τὴν ἡρωικὴν αὐτῶν καρτερίαν εἰς τὰ ἀνήκουστα μαρτύρια, εἰς ἃ ὑπεδλήθησαν, ὅπως ἀποταχθῶσι καὶ ἀποκηρύξωσι τὴν μητέρα τῶν Ἑλλάδων. Γινώσκει ἡ Ἑλλάς αὕτη τὴν πρὸς ἑαυτὴν πίστιν καὶ τὴν εὐπειθειαν τῶν προσφιλῶν τῆς τούτων τέκνων. Γινώσκει, ὅτι ἂν ἤθελε καὶ ἐπέμεινε, θὰ εἰσκούετο ἡ συμβολὴ τῆς, ὅπως ἐξακολουθήσωσιν ἀγογγύστως σφαγιαζόμενοι, ὅπως μέχρι τοῦδε καρτερικὰς ὑπέμειναν ἐπὶ τέσσαρα ἀδιάκοπα ἔτη τὰς βουλγαρικὰς ἀτιμίας. Ἀλλὰ νυν δὲν θέλει, διότι δὲν δικαιούται εἰς τοῦτο, διότι ἄφρων καὶ ἄκαρδος μὴτηρ θὰ ἦτο, ἂν προέτρεπε τὰ τέκνα τῆς νὰ δέχωνται ἄκαρτον θάνατον δολοφονούμενα, ἂν συνεδούλευε τὰ τέκνα τῆς νὰ σφάζονται ἀνάνδρως ἀπλῶς καὶ μόνον, ἵνα φανῇ εὐάρεστος πρὸς τὴν στυγνὴν διπλωματίαν.

Τὰς πρὸς τὴν διπλωματίαν ταύτην ὑποχρεώσεις τῆς ἀποτίνει ἡ Ἑλλάς μεθ' ὑπερπλεονάζουσας ἀκριβείας. Σιγῇ σιγὴν ἀγωνιῶδῃ εἰς τοὺς σπαρτακτικούς βρυχηθμούς τῆς λεοντοθύμου Κρήτης οὐδὲν ἐνεργοῦσα καὶ ἐμμένουσα εἰς τὴν ἀλγεινὴν σύνεσιν τῆς ἀπαθείας πρὸς τὴν ἐνωτικὴν κίνησιν τῆς περιπαθοῦς ἐκείνης Κόρης καὶ ἀπεκδεχομένη ἀπλῶς δικαιοσύνην ἐκ μέρους τῆς Εὐρώπης πρὸς χώραν, ἣν ἐδᾶψαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ποταμοὶ αἱμάτων. Δάκνει ἐξ ὀργῆς ἀπὸ τετραετίας τὰ χεῖλη τῆς δι' ὅσα βλέπει τελομένη ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὸ τὰς ὤφεις, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ὑπὸ τὰς προτοπὰς ἐνίων ἐκ τῶν μεταρρυθμιστῶν, κατὰ τῶν

τέκνων τῆς, ἀλλ' οὐδὲν ἐνήργησε καὶ οὐδὲν ἐνεργεῖ, ὅπως ἔλθῃ ἐπίκουρος εἰς τὰ δολοφονούμενα τέκνα τῆς, οὔτε ὅπλα ἀποστέλλουσα, οὔτε ἄνδρες νὰ ἐξέλθωσι τῶν ὄρων τῆς ἐπιτρέπουσα. Ἀλλὰ νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς Μακεδόνες: ἐξακολουθεῖτε φονευόμενοι ἄνευ ἀμύνης! τοῦτο ἀδυνατεῖ πλέον νὰ πράξῃ, ἀλλὰ καὶ πράττουσα δὲν πρέπει νὰ ἀκουσθῇ παρὰ τῶν Μακεδόνων.

Τὴν ἀπάντησιν πρὸς τὴν διπλωματίαν οφείλουσι νυν καὶ οἱ μόνον ἀρμόδιοι εἶναι νὰ ὀφείλῃσιν οἱ Μακεδόνες καὶ τοὺς Μακεδόνες Ἑλληνας εἶναι πρόθυμον ὅχι ἀπλῶς νὰ χειροκροτήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ βοηθήσῃ ὀλόκληρον τὸ ἔθνος, διότι ὡς τὰ κράτη, ἔχουσι καὶ τὰ ἔθνη τὴν ἰδικὴν τῶν διπλωματίαν, ἥτις κορυφούται εἰς τὸ ὑπέρτατον καὶ ἀναλλοίωτον καὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ, τὸ ἀπροσπελάστον εἰς πᾶσαν βίαν καὶ αὐθαίρεσιν δικαίον, ἀνεγνωρισμένον ἀξίωμα τῆς Ἀμύνης. Ἀμυνθῆτε, ὦ Μακεδόνες, καὶ δὲν θὰ παρίδωμεν ὑμᾶς ἀδοθητούς!

Α' ΘΡΑΚΗ

Ἐπαρχία Διτίσης. — Πληθυσμὸς αὐτῆς καὶ κατάστασις τῶν σχολείων τῆς.

Ἐκτακτὸς ἀναποκριτὴς τοῦ « Ἀγῶνος » ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἐπόμενα.

Γινώσκων τὸ εὐλογον καὶ πατριωτικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ « Ἀγῶνος » νὰ πληροφῇται καὶ πληροφῇ τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ περὶ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς πνευματικῆς καταστάσεως τῶν ἀλυστῶν χωρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐνίμια καθήκον μου νὰ συνδράμω αὐτὸν εἰς τοῦτο καὶ νὰ γνωρίσω τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν πνευματικὴν κατάστασιν ἑλληνικῶν ἐπαρχίας τῆς Θράκης, ἀλλ' ἄγνωστον καὶ ταύτης ὡς τόσαι ἄλλαι παρὰ τῶν ἐλευθέρων ἡμῶν ἀδελφῶν, τῆς ἐπαρχίας Διτίσης.

Ἡ ἐπαρχία αὕτη καὶ ἐννοῶ τὴν ὁμώνυμον ἐκκλησιαστικὴν περιφέρειαν τῆς Μητροπόλεως Διτίσης ἀποτελεῖται ἐκ δέκα καὶ ἐννέα κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἥττον ἀξιολόγων συνοικισμῶν καὶ σχηματίζει ἐνέκα τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως ἀληθῆ μὲν προμαχῶνα τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τοῦ ἐκ Βουλγαρίας χερμαῖρου τῶν ἐπιδρομῶν, ἀσφαλέστατον δ' αὐτοῦ ἐρεῖσμα κατὰ τῶν τάσεων τῶν ἐν τῇ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν Θράκῃ ὀλιγαριθμῶν Βουλγάρων πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν βλέψεων. Ἀπολὺν βλέμματα περὶ τοῦ χάρτου πείθει περὶ τούτου, δὲν κρίνω δ' ἐνέκα τούτου σκόπιμον νὰ μακροηγήσῃ περὶ τῆς γεωγραφικῆς σπουδαιότητος τῆς ἑλληνικῆς ταύτης ἐπαρχίας.

Διέτριψα προσφάτως περὶ τὸν μῆνα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ καὶ ἐγνώρισα τοὺς ἀποτελοῦντας αὐτὴν συνοικισμούς ἐπὶ τόπου, ὥστε αἱ πληροφορίες μου νὰ εἶναι ἀκριβέσταται.

Πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας, ἐν ἣ ἐδρεύει ὁ Ἑλλην. Μητροπολίτης Διτίσης καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς (καὶ μακάριος) εἶναι τὸ Ὀρτάκιο, πόλις ἀριθμοῦσα περὶ τοὺς 3000 κατοίκων πάντων γνησιωτῶν Ἑλλήνων. Τὸ Ὀρτάκιο διατρεῖ ἀριστα ἑλληνικὰ σχολεῖα τρία, ἀστικὴν σχολὴν, νηπιαγωγεῖον καὶ παρθεναγωγεῖον. Εἰς τοῦτο τὸ τελευταῖον φοιτοῦσιν ὑπὸ δύο διδασκαλιστῶν παιδιόμενα 82 μαθήτριά. Εἰς τὴν ἀστικὴν σχολὴν καὶ τὸ νηπιαγωγεῖον φοιτῶσι 320 μαθηταί, διδάσκουσι δὲ ἐν τοῖς σχολείοις τούτοις τέσσαρες διδασκαλοὶ. Ὡστε τὸ ὅλον τῶν ἑλληνοπαίδων, οἵτινες φοιτοῦσιν εἰς τὰ σχολεῖα, ἀνέρχονται εἰς 402.

Πρὸς συντήρησιν τῶν σχολείων τούτων ἡ ἑλληνικὴ κοινότης δαπανᾷ ἐν ὅλῳ ἑτησίῳ 180 τουρκικὰς λίρας ἢ δραχμὰς χρυσὰς ὑπὲρ τὰς τετρακαταχελιάς, ἃς ἐκπορίζεται κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῶν μέρους διὰ τοῦ δισκοῦ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν προαιρετικῶν ἐράνων.

Ἀέτις. Ἡ ἀρχαία πρωτεύουσα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης ἐπαρχίας, ἐξ ἣς καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, ὑποκελισθεῖσα νυν ὑπὸ τοῦ Ὀρτάκιο καὶ περιελθούσα εἰς κατάστασιν ἀπλῆς κώμης. Τὸ ὅλον τῶν κατοίκων αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς 1078 ψυχὰς. Ἀλλὰ διατρεῖ οὐχ ἦτον ἀνάλογα σχολεῖα, δημοτικὴν σχολὴν καὶ παρθεναγωγεῖον μετὰ δύο διδασκάλων καὶ μαθητῶν ἐν συνόλῳ ἀμφοτέρων τῶν φύλων 110. Δαπανᾷ δὲ πρὸς τοῦτο λίρας τουρκικὰς 45 ἢ δραχμὰς χρυσὰς 1035.

Ἀκαλάντων. Κοινοὶ πόλις ἀριθμοῦσα 1124 κατοίκους καὶ λαμπρὰν ἐξάτακτον κοινὴν δι' ἀμφο-

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα ταῖς ἀφορῶσαι εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται  
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρόδην διευθύνον  
Ὅδος Ἰσπικράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

τερα τὰ φύλα διατρεῖται σχολὴν, ἐν ἣ διδάσκουσι τρεῖς διδασκαλοὶ καὶ παιδεύονται ἐν ὅλῳ μαθηταὶ 118, ἀντ' ἑτησίας δαπάνης 80 τουρκικῶν ληρῶν.

Πυζλοῦ ἢ Πλαυοῦ, χωρίον οἰκούμενον ὑπὸ 947 κατοίκων καὶ ἀνάλογον συντηροῦν δημοτικὴν σχολὴν, κοινὴν εἰς τε τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θῆλεα, εἰς ἣν ἐφοίτησαν μαθηταὶ ἐφέτος 92. Ἐδίδαξαν δ' ἐν αὐτῇ δύο διδασκαλοὶ. Ἡ ὁμογενὴς κοινότης δαπανᾷ πρὸς συντήρησιν τοῦ σχολείου τῆς τούτου περὶ τὰς χελιάς χρυσὰς δραχμὰς.

Τσεκαρδεκλή. Χωρίον οἰκούμενον ὑπὸ 928 ψυχῶν. Ἡ αὕτη καὶ ἐνταῦθα φιλομουσία τῶν ὁμογενῶν διατρεῖται κοινὴν δημοτικὴν σχολὴν μετὰ δύο διδασκάλων διὰ δαπάνης ἐτησίας χελιών περὶ τοῦ χρῶσιν δραχμῶν. Οἱ εἰς τὴν σχολὴν ταύτην φοιτῶντες μαθηταὶ ἀνῆλθον ἐφέτος εἰς 98.

Λεβαδοῦ ἢ Λεμπαδοῦ, ὀλιγάριθμον χωρίον περιλαμβανόν 360 μόνον κατοίκους. Ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀμικρότητά του διατρεῖ γραμματεῖον κοινὸν διὰ τε τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θῆλεα μεθ' ἐνὸς διδασκάλου, εἰς ὃ ἐφοίτησαν ἐφέτος εἰκοσι καὶ τέσσαρα πιδία. Ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεως τοῦ σχολείου ἀνέρχεται εἰς 18 τουρκικὰς λίρας ἑτησίας.

Κετνέλι. Μικρὸν ὠσαύτως καὶ τοῦτο χωρίον οἰκούμενον ὑπὸ 428 κατοίκων καὶ συντηροῦν κοινὸν γραμματεῖον μεθ' ἐνὸς διδασκάλου ἀντ' ἑτησίας δαπάνης 18 τουρκικῶν ληρῶν. Ἐφέτος ἐδιδάχθησαν ἐν τῷ σχολείῳ τούτῳ μαθηταὶ ὅλῃς τε καὶ ἄρρενες 26.

Ἀρνούτκιο. Μικρὸς καὶ οὗτος συνοικισμὸς περιλαμβάνων 423 κατοίκους. Ἐκ τοῦ ὀνόματός του εἰκάζεται, ὅτι συνωκίσθη ὑπὸ Ἠπειρωτῶν, οὗς οἱ Τούρκοι ἐκ συγχύσεως Ἀρνούτας καλοῦσιν. Διατρεῖ κοινὸν γραμματεῖον μεθ' ἐνὸς διδασκάλου, εἰς ὃ ἐφοίτησαν ἐφέτος μαθηταὶ 30. Ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεως τοῦ σχολείου ἀνέρχεται ἐτησίως εἰς 18 τουρκικὰς λίρας καὶ ἐνταῦθα.

Καδαῖκι. Κάτοικοι 281, κοινὸν γραμματεῖον μεθ' ἐνὸς διδασκάλου συντηροῦμενον διὰ δαπάνης ἐτησίας 12 τουρκικῶν ληρῶν. Οἱ μαθηταὶ ἀνῆλθον ἐφέτος εἰς 15.

Μέγα Δογαντζέ, κάτοικοι 472, κοινὸν δημοτικὸν σχολεῖον μεθ' ἐνὸς διδασκάλου. Δαπάνη ἐτησία ἐκ ληρῶν τουρκικῶν 15. Οἱ μαθηταὶ ἀνῆλθον εἰς 35.

Μικρὸ Δογαντζέ, κάτοικοι 157, κοινὸν γραμματεῖον. Δαπάνη συντηρήσεως ἐκ 10 τουρκικῶν ληρῶν. Μαθηταὶ 18.

Εἰς τὴν ἐπομένῃν μου ἐπιστολὴν θὰ σὰς εἰπῶ περὶ τῶν λοιπῶν συνοικισμῶν τῆς ἐπαρχίας Διτίσης καὶ ἐκθέσω ὑμῖν ἐν γένει τὰ κατ' αὐτῇ.

ΖΗΤΗΜΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ-ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

Ἡ ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβινῇ ἐκκλησιαστικὴ Διοίκησις.

Τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱ. Σύνοδον ἐπασχολεῖ ζήτημα, ὅπερ αὐτὸ μὲν καθ' ἐαυτὸ μικρὰν ἐνέχει σπουδαιότητα, ἀλλ' ἐνεκα τῶν ἀναφευσῶν ἀντιθέτων γνώμων, πρὸς δὲ καὶ ἐνεκα ἰδιαιτέρων τινῶν λόγων, σχεῖν ἔχοντων πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου καὶ πρὸς τὰς κρίσεις περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως.

Τοῦτο ἐπαγματεύθη κατ' αὐτὰς ἡ συνάδελφος ἐφημερίς «Κράτος», ἥς ὁ διευθυντὴς παρεπιδημῆσας ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑποτίθεται ἀρσενεῖς ἐξ ἀρμόδιων προσώπων τὰς προσήκουσας πληροφορίες, αἵτινες ὅμως ἀποδεικνύονται ἐλλειπτεῖς καὶ διάστροφαι. Λόγοι ἐθνικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπῆλθον, ἵνα καὶ ἡμεῖς διαφωτισώμεν περὶ τοῦ τοῦ ἀναγνώστας τοῦ «Ἀγῶνος», τοσοῦτον μάλλον, καθόσον διερευνήσαντες ἐπίσης τὰ κατὰ τὸ ζήτημα, καταλήξωμεν εἰς ὅλως διάφορα συμπεράσματα, ἐκ δὲ τῆς εἰλικρινοῦς ἐρευνῆς καὶ συζητήσεως προκύπτει συνήθως τῆς ἀληθείας τὸ φῶς καθάπερ τὸ ζωογόνον πῦρ ἐκ τῆς προστριβῆς.

Καὶ πρῶτον, ἰδόμεν πῶς ἀνεφύσθησαν τὸ ζήτημα καὶ ποῦ ἐγκτεται ἡ διχογνωμία. Πρὸς κατανόησιν τούτων, ἀνάγκη νὰ ἀναδράμωμεν εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ γένεσιν.

Ἡ ἐν ἔτει 1880 (25 Μαρτ.) δημολογηθεῖσα μετὰ τοῦ οἰκ. Πατριαρχείου καὶ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερτήσεως Σύμβασις, ἥτις ἀποτελεῖ νομικὴν πρᾶξιν ἀναγομένην εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν Κογκρημάτων, εἴθετο ἐν ἐπὶ τὰ ἄρρενα καὶ τὰς θῆλας τῆς προσήκουσας ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων ἐφ' ὅσον ἡρόνουν αὐταὶ μέλλουσι νὰ διοικῶνται ὑπὸ τῆς δυνάμεως ταύτης. Ἐκτοτε καὶ μέχρι







δισχιλίας θαυμασίας την ακρίβειαν και το κάλλος εικόνας πάντων ανεξαίρετως των μέχρι τούδε γνωστών Πτολεμαϊκών νομισμάτων.

Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐκδίδεται καὶ τέταρτον συμπληρωματικὸν μέρος, ἐν ᾧ, πλὴν ἄλλων, σημειοῦται πρὸς δὴν γίαν των συλλογῶν καὶ ἐμπορῶν, ἡ νῦν ἐμπορικὴ τιμὴ ἐκάστου νομίσματος.

Περὶ δὲ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας τοῦ ἔργου τοῦτου ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν, ὅτι δτε πρὸ δύο ἐτῶν ὁ συγγραφεὺς υπέβαλε μικρὸν μόνον μέρος τοῦ ἔργου τοῦ εἰς τὸν διεθνή νομισματικὸν διαγωνισμὸν τοῦ Βελγίου, ὅχι μόνον παμψηφεί ἀνεμνήθη αὐτῷ τὸ ἄθλον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν δικαστῶν διευθυντῶν των Νομισματικῶν Μουσείων τῶν Παρισιῶν, Λονδίνου καὶ Γόττας ἀποτελουμένη διεθνὴς ἀγωνόδικος ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη ὅτι τὸ ἔργον τοῦ κ. Σβορώνου εἰναι βλως ἐξαίρετικῆς σπουδαιότητος ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ὡς τελειὸς διαφωτίζον τὴν πλουσιωτάτην νομισματικὴν σειρὰν τῆς ἀρχαιότητος ἐξάγων αὐτὴν ἐκ τοῦ χάους καὶ τοῦ σκότους, ἐν οἷς εὐρίσκετο παρ' ὅλους τὰς ἐπὶ αἰῶνας προσπάθειάς στρατιᾶς εἰδικῶν ἐπιστημῶν πάντων των νεωτέρων ἐθνῶν.

Τὸ πολυτελέστατον ἐκτετυπωμένον ἔργον τοῦτου τιμᾶται δραχ. χρυσῶν 100, ὃ δὲ ἐτιμᾶτο διμῶς τὸ διπλάσιον, ἂν ἐξεδίδετο ἐν Γερμανίᾳ ἢ ἐν Ἀγγλίᾳ. Πωλεῖται δὲ πρὸς ὄφελος ἐτέρου κολοσιαίου καὶ δύτως ἐθνικοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου, παρασκευαζομένου νῦν ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τοῦ αὐτοῦ συγγραφεως, δηλαδὴ τῆς περιγραφῆς πάντων ἀνεξαίρετως των νομισμάτων των ἀρχαίων χωρῶν, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ἡ νῦν ἐλευθέρα Ἑλλάς.

Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι οἱ ἀπανταχοῦ εὐποροὶ Ἑλληνας ἰδίως οἱ ἐν Αἰγύπτῳ βιούντες, θὰ σπεύσωσιν αὐτομῶς νὰ υποστηρίξωσι τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν μέγα Ἑλληνικὸν τοῦτο ἔργον, ὡς βίας καὶ ἀρετήρια τοῦ ὁποίου ἐχρησίμευσεν ἡ πρὸς τὸ ἔθνος δωρεὰ τοῦ ἀοι- δίμου Ι. Δημητρίου, ὅστις ζῶν καθ' ἐκαστὴν προέτρεπε τὸν κ. Σβορώνον νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργον πᾶσαν πρὸς τοῦτο συνδρομὴν υποσχόμενος. Ἄλλως δὲ ὁ κ. Σβορώνος, ἐνῷ ἡδύνατο πολλὰ νὰ ὠφελῇ ὅλους ἐκδίδων τὸ ἔργον τοῦτο εἰς ξένην γλῶσσαν, προτιμήσεν ἐθνικῶς σκεπτόμενος νὰ ἐκδώσῃ αὐτὸ ἑλληνιστί, ἵνα παράσῃ εἰς τοὺς ὁμογενεῖς ἔργον διαφωτίζον αὐτοὺς περὶ τῆς ἱστορίας των ἐνδόξων προγόνων ἡμῶν καὶ τῆς ἀξίας των ἀνεκτιμῶντων ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν θησαυρῶν αὐτῶν. Νομίζομεν δὲ, ὅτι πᾶς Ἑλλὴν πατριώτης κισθανόμενος τὴν ἀξίαν τῆς τοιαύτης ἐθνικῆς προσπάθειας πρέπει νὰ σπεύσῃ πρὸς υποστήριξιν αὐτῆς, ἵνα μὴ μένωμεν ἡμεῖς οἱ Ἑλλη- ληνες τελευταῖοι μεταξὺ πάντων των ἐθνῶν ἐν τῇ γνῶσει καὶ τῇ ἐνδιαφέροντι, προκειμένου περὶ τῆς ἐνδόξου ἱστορίας των προγόνων ἡμῶν καὶ των κει- μηλίων αὐτῶν.

Πᾶς ἐπιθυμῶν νὰ ἀποκτήσῃ τὸ ἔργον δύναται νὰ ἀποταθῇ πρὸς τὸν συγγραφεὰ ἐν τῷ Ἑθνικῷ Νομ. Μουσείῳ ἢ πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις βιβλιοπώλας Μπέκ καὶ Μάρτε, πεποιθώς, ὅτι διὰ τῆς ἀποκτήσεως τοῦ ἔργου τοῦτου καὶ ἐκὺν ὠφελεῖ, καὶ τὸν διαπρεπέ- σατον Ἑλληνα ἐπιστημονικὸν υποστηρίζει καὶ τιμῇ περιποιεῖ εἰς τὸ ὅλον ἔθνος συντελών τὸ ἐφ' ἐκὺν εἰς τὸ νὰ ἀναδείξῃ τὸ ὅλον ἔθνος αἰσίων οὐ μόνον νὰ γεννᾷ, ἀλλὰ καὶ νὰ τιμᾷ ἐπιστήμονας, οἷος ὁ κ. Σβορώνος. Διότι τοῦτο εἶναι ἴδιον των πολιτι- σμένων λαῶν τὸ τιμᾶν ἔργῳ τὰ ὑπέροχα αὐτῶν μέλη.

## ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐδικάσθη ἐν τῷ Πλημμελειοδικεῖῳ Ἀθηνῶν ποινικὴ δίκη ἐκ των συνήθων μὲν, ἀλλὰ σπουδαίον κατὰ τοῦτο, διὰ χρη- σιμεύουσιν ὡς κάτοιστον τῆς παρ' ἡμῖν ἀπονεμο- μένης δικαιοσύνης. Διὰ τοῦτο καὶ θὰ ἀσχοληθῶμεν περὶ αὐτῆς δι' ὀλίγον. Δικαστῆς τις ἐκ των τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ὁ κ. Φορέστης, οὗ πρὸς ὀλίγον ἐδωρόμαζον ἐξήραμεν τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἱκανότητα, ὑδρίσθη παρὰ δημοσιογράφου Ἀθη- ναίου· ἐπέβαλεν ἔνεκα τοῦτου μῆνυν οὗ ἐξεδρο- σθεῖς καὶ τὸ δικαστήριον των πλημμελειοδικῶν συνελθὼν νομίμως ἐπέληθη τοῦ δικαστικοῦ ἐλέγ- χου τῆς μνημόσεως ταύτης. Ὁ κατηγοροῦμενος δη- μοσιογράφος δὲν ἐνεφανίσθη. Τὸ δικαστήριον ἀκού- σαν των μαρτύρων κατεδίκασεν ἐρήμην τὸν δημο- σιογράφον εἰς ἑξ μνητῶν φυλάκισιν καὶ 1000 δρα- χμῶν πρόσμιν. Ἐχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν θὰ μεταβληθῇ καὶ μετὰ τὴν κατ' ἀντιμωλίαν οὐζήτησιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς καὶ ἀδιστάκτως φρονούμεν, ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι δικαιοτάτη. Ἡ τιμὴ των ἰδιωτῶν κατέστη ἀπὸ τῶν ἔρμαιον των ἐκδαστικῶν καὶ ἀνηθικῶν ἐπιθεσων φανλοτάτης σπείρας ἀνθρώπων, οἷνες αὐτόκλητοι ἀνέλασαν τὸ βαρὺ ἔργον νὰ ποδηγε- τήσωσι τὴν κοινωνίαν εἰς τὸν ὁρθὸν δρόμον τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς τιμιότητος, πρὶν ἢ αὐτοὶ οἱ διδά- σκαλοι λάβωσι τὸν καιρὸν νὰ μάθωσι τί εἶναι ἠθικὴ καὶ τί τιμιότης. Ἐνέσπειραν τὸν τρόμον, ἀληθινὸν πανικόν, εἰς πᾶσαν κοινωνικὴν τάξιν, ἐμπορευό- μενοι δὲ καὶ βιομήχανοι καὶ τραπεζίται καὶ πολι- τικοὶ παρέχονταί πρὸς τῆς τάξεως ταύτης των αὐτο- χρονοτήτων τιμητῶν πολιτείας καὶ κοινωνίας ὅπο- κινόμενοι μονοῦν ἀνάνδρους ἐκ φόβου μὴ δυσα- ρεστήσωσι τοὺς ἀμύητους Κάτοικους καὶ ἴδωσι τὴν ἐπιδοσαν ἐν κεφαλαιοῖς γράμμασιν ἀπειδῶς κατασπυλιόμενον τὸ ὄνομα των, τὴν πολιτείαν των, τὴν ἐπιχειρήσιν των. Πατέρες καὶ σύζυγοι εὐνχεῖς ἐπιστρέφοντες κατ' ἐκαστὴν ἐσπέραν προσκομίζον- τες εἰς τοὺς οἴκους των, εἰς τὰ ἄστυα ταῦτα τῆς εὐδαιμονίας των, τοὺς τιμίους ἰδρωτάς τῆς ἡμέρας,

περιχαρῆς, διὰ τὰ φαιδρύνονσι τὰ φίλτατα αὐτῶν, γυναικα καὶ τέκνα, αἰσθάνονται ἀόριστον τινα τα- ραχὴν, μὴ αὐτοὶ ἴδωσιν ἐν ταῖς ἐρημίαις, διὰ προδίδει αὐτοὺς ἡ σύζυγος, διὰ ἀπῆλθῃ ἡ κόρη των, μὴ προσεβλήθῃ τὸ παλλάδιον τῆς οἰκογενεί- κης εὐτυχίας παντὸς ἀνθρώπου, ἡ πίστις ἐπὶ τοὺς οἰκείους καὶ τοὺς φιλάτους. Κατὰ τῆς παρανομίας καὶ βδελυρίας ταύτης ἀπειλῆς, ἥτις αἰσθάνεται ὡς ἔσθρος Λαμοκλέους ἐπὶ πάντας κατ' ἐκαστὴν, χρειά- ζεται βαρὺ κτύπημα καὶ τοιοῦτον κατενεγκοῦσα ἡ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου εἶναι δικαιοτάτη. Ἀλλὰ κατερε τοιαύτη οὐσα ἡ ἀπόφασις τοῦ πλημ- μελειοδικείου, φεῖ! οὐδὲνα ἐνθαρρύνει καὶ εἰς οὐ- δὲνα ἐμπνέει τὴν πεποίθησιν, ὅτι πρόκειται νὰ τεθῇ τέρμα εἰς ἐπονείδιστον κατάστασιν πραγμάτων, δι- αὶ ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ δὲν κατοπιρίζεται τὸ περὶ δικαίου αἰσθημα των ἑλληνικῶν δικαστηρίων, δὲν ἐκπαιδεύεται ἡ ἀπαρασάλευτος συνείδησις των Ἑλλήνων δικαστῶν περὶ τε των κινδύνων, εἰς οὓς εἶναι ἐκτεθειμένη ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία, καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τελεσφόρου κατ' αὐτῶν ἀμύνσε- ς, ἢν πολιτεία καὶ κοινωνία ἐνεπιστεῖθῃ εἰς τὰ δικα- στήρια. Τὸ Πλημμελειοδικεῖον Ἀθηνῶν ἡμῶνθη τὴν παρελθούσαν Δευτέραν οὐχὶ ὑπὲρ τῆς ἑλληνι- κῆς κοινωνίας, ἀλλ' ὑπὲρ ἐκείνου καὶ των μελῶν του. Διὰ τῆς ἀποφάσεως του ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς κοινωνίας εὐθιξία του δὲν ἐκτείνεται πέραν τῆς ἀτομικότητος των ἀπαρτιζόντων αὐτὸ μελῶν καὶ τὴν κατὰ τοῦ κ. Φορέστη προσβολὴν ἡσθάνθη ὡς ἴδιαν ἐαυτοῦ προσβολὴν, ὅχι διότι ὁ κ. Φορέστης εἶναι πολίτης Ἑλλήν δικαιοῦμενος νὰ μὴν ἀποδεδίχῃ καὶ ἀδικίαν κατὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν ὑπόληψιν, ἀλλὰ διότι εὐχευ νὰ εἶ- ναι δικαστῆς, τοῦτ' εἶναι ὅτι καὶ οἱ κρίναντες τὸν δόξαντα. Ἀπὸ τοιαύτης ἀποφάσεως ἡ κοινωνία οὐδὲν ἀντίει θάρρους καὶ οὐδὲνα ἀποβάλλει των φρόνων τῆς τοσοῦτα μᾶλλον, ὅσον κατ' ἐκαστὴν δυστυχῶς βλέπει τὰς ἐφημερίδας πληροῦσας τὰς στήλας ἐκ των ἀνακριτικῶν ἐκθέσεων ὡν σκανδα- λωδεστάτων ποινικῶν ὑποθέσεων, καὶ πείθεται, ὅτι γενναίωτεροι δὲν εἶναι οἱ δικασταὶ των ἄλλων κοι- νωνικῶν τάξεων ἐξ ἰσού πηχέουσιντες πρὸς τῆς δη- μοσιογραφικῆς παντοδυναμίας διὰ τὴν ἥμισυ ἀν- δρικήν ὁρεξίν των παρ' ἀξίαν ἐπαύσαν, διὰ των χείρωνα εἰς φόβον τῆς ὕδρεως. Χιλιάδες μνησ- σεων ἐπὶ ἐξουσίᾳ ἐπεβλήθησαν εἰς τὰ δικαστή- ρια τρεῖς χειροτέρων τῆς κατὰ τοῦ κ. Φορέστη. Πόσα τοῦτου ἐξεδικάσθησαν μετ' οἷας ταχύτητος ἡ κατὰ τοῦ κ. Φορέστη καὶ πόσα ὕδρεως ἐμωρή- θησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ μέτρου; Ἐπὶ τίνι λόγῳ ἡ κατ' ἐντὶμον οἰκογενειάρχου ἐξουσίᾳ τιμωρεῖται ἂν ποτε τιμωρεῖται, μὴ φυλάκισιν τμήμερον ἢ συν- ῆθετον μὴ πρόσμινον πέντε δραχμῶν καὶ ἐπὶ τίνι λόγῳ ἡ τιμὴ τοῦ ἰδιώτου, ἥτις πολλὰς ἀπο- τελεῖ τὸ μόνον κεφάλαιον καὶ αὐτοῦ καὶ των τέ- κνων του, θεωρεῖται κατωτέρα τῆς τιμῆς ἐνὸς δι- καστοῦ, ὃν ἡ πολιτεία ἐξαρτάσκει κατὰ πάσης βιο- τικῆς περιπετίας καὶ εἰς ὃν αὐτὴ ἡ θέσις προσπο- ρίζει πᾶσαν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν τῆς κοινωνίας;

Τοιαῦτα ἐνέτεινεσεν ἡμῖν σκάνειν ἡ τελευταία ἀπόφασις τοῦ Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν καὶ τοι- αῦτας κρίσεις ὁ πόθος ἡμῶν ὡς Ἑλλήνων νὰ ἴδω- μεν τὰ ἑλληνικά δικαστήρια ἀνυπομέτα εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, κατ' ἣν θὰ αἰσθάνονται τὰ κατὰ τῆς κοινωνίας ἐγκλήματα ὡς ἐγκλήματα κατὰ τοῦ ἴδιου αὐτῶν οἴκου, τοῦθ' ὅπερ δυστυχῶς σήμερον δὲν γίνεται.

ΕΝ Λαρίῳ σήμερον ἀγεται ἐθνικωτάτη ἐροτὴ καὶ πανήγυρις τελεῖται ἐν αὐτῇ ἐκ των λαμπροτά- των. Ἡ ἡμέρα αὕτη ὄρισθη ὡς ἡμέρα ἐνδόξεως τῆς ἐθνικῆς ἐμπορικῆς πανηγύρεως, εὐστόχως δὲ συνεδράσθη αὕτη πρὸς τὴν σύγχρονον τέλειον ἱπ- πικὸν καὶ ἀθλητικὸν ἀγῶνα. «Εἰ καὶ μᾶς χω- ρίζουσιν ἱκαναί εἰσέτι ἡμέραι, ἔγραψεν ἡ «Σάλπιγξ» Λαρίῳς τῇ 19 τοῦ ὁπερμεσοῦντος, ἀπὸ τῆς ἐνά- ρξεως αὐτῆς, ἐν τούτοις ἡ ζωηρότης καὶ ἡ κίνησις ἡρᾶτο ἀπὸ τοῦδε, ἐκ διαφόρων δὲ μερῶν ἐκ τε τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἡρᾶντο καταφθά- νοντες διάφοροι ἔμποροι, πολλοὶ δ' ἄλλοι διὰ τη- λεγραφημάτων ἐξήτησαν, ὅπως τοῖς κρατηθῶσι διαμερίσθωσι εἰς τὰ ἐν τῇ ἐνδοξῇ πλατείᾳ τοῦ Ἀλ- καζάρ ἀνεγερθέντα παραπήγματα. . . Τὴν πανήγυ- ριν θὰ λαμπρύνωσιν ἐν περιούσιον καὶ ὁ κατὰ πρῶτην φορὰν ἐσοταρμός τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Λαρίῳς ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ οἱ τελεσθη- σόμενοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πανηγύρεως ἱππι- κοὶ ἀγῶνες, οἷνες ἐφέτος θὰ ὑπερβῶσι κατὰ τὴν λαμπρότητα καὶ ἐπιτυχίαν πάντας τοὺς μέχρι τοῦδε τελεσθέντας ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν. . . » Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον μεγίστη ἡ ὠφέλεια ἡ ἐκ τοιούτων λαμπρῶν καὶ ἀνδροπεριῶν ἐροτῶν προσγενομένη εἰς τὸ ἔθνος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄλλη ὁρμή, ἢν θὰ ἀσκήσῃ ἡ τῆς Λαρίῳς πανήγυρις ἐπὶ τοὺς διαίμονας ἰδίᾳ π. ἡθισμοὺς τῆς Μακεδονίας, καθιστᾷ ἐξ ἰσού ἐθνι- κῆς ἐγνωμοσύνης ἀξίους τοὺς ἄνδρας, οἷνες ὡρ γάνωσαν τὰς ἐροτὰς ταύτας καὶ ἐπιβάλλει τὴν συ- στηματικὴν κατ' εἶτος τέλειον τοιούτων πανηγύρεων ἐν Λαρίῳ, τῇ πρῶτῃ παραμεθορίᾳ πόλει τῆς Ἑλ- λάδος. Νῦν εἴπω ποτε καὶ ἄλλοτε ἔχομεν ἀνάγκη οἱ Ἑλλήνες, ἐλευθεροὶ καὶ ἀλλότριτοι νὰ γνωρίσω- μεν ἀλλήλους στενώτερον, νὰ ἐνισχύσωμεν τοὺς ἀμοιβαίους πόθους καὶ ἐλπίδας καὶ νὰ ἀντλήσω- μεν ἐκ τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης τὸ θάρρος καὶ τὴν καρτερίαν εἰς τοὺς δεινὸς ἀγῶνας, οἷνες πρόκειν- ται ἡμῖν οὐδὲν πλέον ἢ ἑλαττον ἢ περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. Τοιαύτην ἀποστολὴν ἐθνικωτάτην ἔχονσαι αἱ ἐροταὶ τῆς Λαρίῳς ἀνεγνωρίσθησαν καὶ ὑπὸ τῆς Δ. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, οὗ σήμερον ἀπερχομένου

εἰς Λαρίον ἡ μετέσσει ἐνέχει ἀνυπολόγιστον ση- μασίαν καὶ μαρτυρεῖ ἀριθμῶς τὴν τε φιλοπατίαν καὶ τὴν βαθεῖαν σύνεσιν, μετ' ἧς ἐκρίνε πρόπον νὰ ἐπηρεύσῃ τὸν ἐγγενέστατον των συναισθημάτων. Τὴν πρῶτην ταύτην τοῦ ἀρχιστρατήγου τοῦ ἑλληνι- κοῦ στρατοῦ θὰ ἐκπροστήσῃ τὸ Πανελλήνιον.

ΚΑΤΑ τὴν τὸ παρελθὼν Σάββατον γενομένην κλήρωσιν τοῦ λαχείου τοῦ ἐξ 60,000,000 δραχ. δανείου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκέρ- δησαν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί:

|         |              |        |
|---------|--------------|--------|
| 97,967  | χρυσᾶς δραχ. | 70,000 |
| 111,369 | »            | 10,000 |
| 47,675  | »            | 5,000  |
| 37,922  | »            | 5,000  |
| 115,571 | »            | 2,000  |
| 120,202 | »            | 2,000  |
| 14,722  | »            | 2,000  |
| 119,747 | »            | 2,000  |
| 43,709  | »            | 2,000  |

Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἐθνικοῦ σιόλου διεβιβάσθη- σαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν οἱ εἰσπραξέες τῆς δεκα- μενῆς τοῦ Ναυσιτάμου κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστου ἀνελθούσαι εἰς δραχ. χρ. 2,440 καὶ δραχ. χαρ- τίνας 5,850. Αἱ εἰσπραξέες αὗται διατίθενται, ὡς γνωστόν, κατὰ τὸν νέον ψηφισθέντα νόμον ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ σιόλου.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Καλλιφρονίας κ. Πουτῆκερ εἰσ- ἤγαγεν ἐν αὐτῷ καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Περὶ τοῦτου ἔγραψε πρὸς τὴν «Ἀτλαν- τίδα» σὺν ἄλλοις καὶ ταῦτα: «Ἰδρυσά τᾶν τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς, τὴν πρῶτην παρὰ τὰς ἀνὰς τοῦ Εἰρηνικοῦ, ἐλπίων, ὅτι οὕτω διανοίεται νέον στάδιον πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ὡραίας γλώσσης σας, καὶ καὶ γὰρ ἡμέτερον γνωστὸν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅπερ τοσοῦτον ἀγαπῶν».

ΑΠΟ τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἤρχισεν ἡ δη- μοσία χρῆσις τῶν ηλεκτροκινήτων συρμῶν τοῦ σι- δηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.

ΕΚ ΤΗΣ μέχρι τοῦδε ζητήσεως των κλήρων τοῦ λαχείου τοῦ ἐθνικοῦ σιόλου καθίσταται βέβαιον, ὅτι οὗτοι θὰ ἐξαντληθῶσι μέχρις ἐνὸς εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης κληρώσεως. Μόνον ἡ Βιομηχανικὴ Τράπεζα ἀνέλαβε πρὸς τεσσάρων ἡμερῶν διὰ συμ- εολαίου πρὸς τὸν ὑπονοργεῖον των Οἰκονομικῶν τὴν πώλησιν 100,000 κλήρων ἐπὶ τῇ κατὰ νόμον προ- μνηθείᾳ 10 0/0.

Η Α. Β. Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ προσεκάλεσεν ὡς γενικὸς διοικητὴς τοῦ στρατοῦ τὴν οἰκείαν ἐπιτρο- πὴν νὰ ἐπισπύσῃ τὰς δοκιμαίας των ὅπλων Μά- ουζερ καὶ Μάνιγχερ, ὅπως ληφθῇ ὁριστικὴ ἀπό- φασις περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὅπλου πεζικοῦ

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ δημάρχου Τανάγρας κ. Γεωργίου Τσεῖ πάντες οἱ ἐφημέριοι των χω- ρίων μετὰ των δημοδιδασκάλων συλλέγουσι συν- δρομὰς ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ Σιόλου καὶ ἐξαίρου- σιν ἀπὸ τοῦ ἡμέτερου των ἐκκλησιῶν τὸν σκο- πὸν εἰς τὴν προσήκουσαν περιωπῇ. Τὸ κατὰ τὴν πρῶτην Κυριακὴν συλλεγέν ποσὸν ἀνέρχεται εἰς τρι- ακοσίας δραχμὰς, μέχρι τέλους δὲ τοῦ μηνὸς οἱ ἀξιοὶ θεορῶν συγκαταστήσαντες Ταναγρεῖς θ' ἀπο- στείλωσι μέγα χρηματικὸν ποσὸν ἀντάξιον των πα- τριωτικῶν ἀποθημάτων καὶ τῆς ὑπερφηφείας των.

ΤΟ ὑπουργεῖον των Ἑσωτερικῶν ἀπηύθυνε χθὲς ἐγκύκλιον πρὸς ἅπαντας τοὺς νομομαχανικούς τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Κράτους, διὰ τῆς ὁποίας συνιστᾷ, ὅπως ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἐρημεύσῃ εἰς τὸν αὐ- τὸν προσωπικὸν τὴν παροπαράδοτον ἐπιταγὴν τῆς κατὰ θάλασσαν ἐνισχύσεως τῆς χώρας καὶ ζητήσῃ παρ' ἐκάστου τὴν ἐαυτοῦ συμβολὴν ὑπὲρ τοῦ τα- μείου τοῦ Ἑθνικοῦ Σιόλου, πρὸς ταχύτεραν ἐξό- δωσιν των παρὰ τῆς Πολιτείας θεπιπθόντων. Ἐν τέλει τὸ Ὑπουργεῖον παρακαλεῖ αὐτοὺς, ὅπως τὰ συλλεγόμενα χρήματα ἀποστείλωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἑθνικοῦ Σιόλου.

ΚΑΤΑ τὰς ἀνακοινώσεως τοῦ ὑπουργοῦ των οἰ- κονομικῶν πρὸς τοὺς πολίτας αὐτοῦ φίλον ὡς ἀναγο- ρεῖ αὐτὰς ἡ «Ἐστία», ἡ κλέρονησις θὰ προσέλθῃ ἐφέτος ἐνώπιον τῆς Βουλῆς φέρονσα ὀλίγην σχε- τικῶς νομοθετικὴν ἐργασίαν καὶ ταύτην ἀφορῶσαν εἰς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους. Διὰ τῆς ἐργασίας ταύτης κυρομένης ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐλπίσει ὁ κ. Σιμόπουλος, ὅτι θὰ αὐξήσῃσι τὰ εἰσὸδα τοῦ κρά- τος κατὰ 2 1/2 ἑκατομμύρια χωρὶς νὰ ἐπηρεχθῇ πρὸς τοὺς φορολογίας τοῦ λαοῦ. Τοῦτο κατορθού- ται διὰ τῆς βελτιώσεως των νόμων περὶ βεβαίω- σεως των ἐσόδων τοῦ κράτους. Ἐξετάσας πρὸς τοῦτους ὁ κ. Σιμόπουλος, ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ ἐνεστῶ- τος εἴδους οὐδὲν ἔλλειμμα θὰ ἀφῇσῃ, ἐλάττωσιν δὲ ἔλλειμμα θὰ ἀφῇσῃ ἡ χρῆσις τοῦ 1903.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀπῆλθεν εἰς νέαν περιόδον ἀπὸ τὰς ἑλληνικὰς χώρας τῆς Ἀνατο- λῆς ὁ ποιητὴς κ. Σπυρ. Μασούκας. Πρῶτην δὲ πασὼν θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν μεγαλόνησον Κόνσταν- ὅπως πάλιν ὁ εὐγενὴς νέος τὰς κοινὰς των Παν- ἑλλήνων ἐλπίδας ἐπὶ τὴν γλαυκὴν θάλασσαν, ὅπως συγκινήσῃ τοὺς φιλοπατρίδας ἡρωϊκὰς πρὸς ἐν-

ίσχυνον τοῦ ἐθνικοῦ σιόλου. Ὁ γινώσκων τὸν ἐν- θον τούτων κήρυκα των πνευματικῶν πόθων, τὸν δυνειρόμενον καὶ ἐν ἐργασίᾳ τὸ ἐθνικὸν μεγα- λειόν, τὸν γρηγοροῦσαν ἔχοντα τὴν ψυχὴν του καὶ διὰν ἐν κοίμαται πρὸς πᾶν διὰ ἀγωνιᾶς ἀνέλξει ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ, πείθεται, ὅτι ὅσον καὶ ἀν ἐξέλτα- μεν ἐλαυνόμενοι οἱ σύγχρονοι Ἑλλήνες ὑπὸ των δρεξέων τοῦ πλουτισμοῦ καὶ τῆς δλικῆς εὐημερίας, ὁπάρχουσιν ἐν μεταξὺ ἡμῶν μάρτυρες τῆς εὐγε- νείας τῆς ἡμετέρας φυλῆς καὶ τοιοῦτος εἶναι ὁ κ. Σπ. Μασούκας. Κατηγάλασε τὴν περιουσίαν του μὴδὲν παρὰ μνηδὲς ζητήσας, ὡς καταναλίσκει τὴν θαλερὰν ὑγείαν του, ἀπεράντους διερχόμενος πό- νους καὶ μακρὰς πορευόμενος δόδους ὡς ἀλλή- ριστερὰ εὐαγγελίζομένη νέας δόξης χρόνους καὶ νέον ἑλληνικὸν μεγαλείον. Ἐλθε νὰ κατευδοθῇ καὶ ὁ εὐγενὴς νέος καὶ οἱ ὑψηλοὶ σκοποὶ του.

ΠΡΟΣ τὸν ὑπουργὸν των οἰκονομικῶν ἀπεσπῆ- ἔκ Χανίων τὸ ἐπόμενον ὄρατον ἔγγραφον:

«Ἡ ἀνὰ πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν ἀκουσθεῖσα μετ' ἐνθουσιασμοῦ εἰδήσις τῆς ἰδρύσεως Ταμείου τοῦ Ἑθνικοῦ Σιόλου δὲν ἡδύνατο νὰ ἀφῇσῃ ἀπαθεί- τους Κρήτας ὑπαλλήλους τοῦ Τελωνίου Χανίων τοὺς διὰ τὴν Ἑλληνικὴν αὐτὴν καταγωγὴν σεμν- νομένους. Αἱ δ' μετ' ἐνθουσιασμοῦ συνελθόντες ἐν ταῦτορ οἱ τε ὑπάλληλοι καὶ τελωνοφύλακες ὑπεγρά- ψαν πίνακα ἐκουσίῳ ἐλοφορῶν καταβλήσαντα τακ- τικῶς κατ' ἑκάστον μῆνα ἐκ τῆς μοθοδοσίας αὐτῶν ἀπὸ τῆς 1ης παρελθόντος μηνὸς Ἰουνίου καὶ ἐρ- ὅσον χρόνον διατελέσωσιν ὑπάλληλοι τοῦ Τελωνίου Χανίων.

Λαμβάνων ἤδη τὴν τιμὴν κ. ὑπουργέ, ὅπως ἀποστείλω σὺν τῇ παρούσῃ δι' ἐπιταγῆς τῆς Τρα- πέζης Ἀθηνῶν τὸ διὰ τὴν πρῶτην τριμηνίαν σὺλ- λεγέν ποσὸν ἐκ φρ. χρ. 198 καὶ μετὰ τὴν ἐγκρί- σιν εὐχρῇ, ὅπως τὸ ἔθνος ἡμῶν ἀποκινήσῃ Σιό- λον ἀντάξιον τοῦ δνόματος, δρᾶτομαι τῆς περιστά- σεως νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς νὰ δεχθῇτε κλπ.

Ὁ Τελωνίας Χανίων

Ραυτοπούλος

## ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αἱ νεώταται πληροφορίες ἐκ Μακεδονίας παρι- στῶσι τὴν αὐτὴν κατάστασιν ἀπελπιστικωτάτην. Τηλεγράφημα πρὸς τὸ «Ν. Ἀστὺ» ἀγγέλλει τὸν φόνον πέντε Ἑλλήνων ἐν Σερραῖς. Προδότης διὰ τούτου νοεῖται ἡ περιφέρεια Σερρών καὶ οὐχὶ ἡ πό- λιν, ἐν ἣ ἀδύνατον εἶναι νὰ τομῇσῃσι οἱ Βούλ- γαροι κατ